

- 2) od osób przebywających w sanatoriach prowadzonych przez państwowe przedsiębiorstwa uzdrowiskowe — kierownikom biur usług tych przedsiębiorstw lub wskazanym przez nich pracownikom,
- 3) od osób innych niż wymienione w pkt 1 i 2, przebywających na terenach:
- wsí — sołtysom,
 - miast — wskazanym przez prezydenta lub naczelnika miasta pracownikom urzędu tego miasta.
2. Terenowe organy mogą zawierać na zasadach określonych w rozporządzeniu indywidualne umowy zlecenia inkasa opłaty klimatycznej od osób określonych w ust. 1 pkt 3, jeżeli ze względu na miejscowe warunki taki sposób poboru byłby sprawniejszy.

3. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 kierownik zakładu lub biura usług obowiązany jest zgłosić niezwłocznie terenowemu organowi pracowników upoważnionych do poboru opłaty klimatycznej, podając ich imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania.

§ 24. 1. Inkasenci wymienieni w § 23 pobierają opłatę klimatyczną w wysokości określonej w uchwale właściwej rady narodowej za taką liczbę dni pobytu, jaką podaje zgłaszający się na pobyt czasowy. W razie przedłużenia pobytu opłatę za dalsze dni pobiera się przy przedłużaniu pobytu.

2. W razie niemożności pobrania opłaty klimatycznej albo pobrania jej za niepełny okres pobytu inkasent obowiązany jest zawiadomić o tym niezwłocznie terenowy organ, podając w zawiadomieniu miejsce czasowego pobytu osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty, miejsce jej stałego zamieszkania oraz kwotę należnej opłaty.

§ 25. Za pobór opłaty klimatycznej terenowy organ przyznaje inkasentowi wynagrodzenie w wysokości od 3% do 5% sumy zainkasowanej opłaty.

§ 26. 1. Inkasenci wydają pokwitowanie na każdą pobraną kwotę opłaty klimatycznej według wzoru ustalonego w przepisach o rachunkowości budżetowej.

2. Pobrane kwoty opłaty klimatycznej inkasent przekazuje na rachunek budżetu właściwej rady narodowej stopnia podstawowego raz w miesiącu, w terminie do dnia 5 następnego miesiąca; w razie gdy zainkasowana kwota opłaty przekroczy 1.000 zł, inkasent obowiązany jest przekazać ją w dniu następnym po dniu, w którym zainkasowana kwota przekroczyła 1.000 złotych.

3. Z zainkasowanej kwoty opłaty klimatycznej inkasent przy jej przekazywaniu potrąca przypadającą mu kwotę wynagrodzenia.

§ 27. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 25, zwalnia się od podatku od wynagrodzeń.

§ 28. 1. Wysokość zaliczek na podatek od nieruchomości płatnych w 1976 r. od budynków lub ich części zajętych przez właścicieli nieruchomości oraz od gruntów ustala terenowe organy w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku należnego za ten rok przy zastosowaniu właściwych stawek kwotowych od powierzchni budynków lub gruntu.

2. Zaliczki na podatek od nieruchomości należne za rok 1976 od podatników opłacających na terenie miast zobowiązanie pieniężne opłaca się w terminie płatności rat tego zobowiązania.

§ 29. Tracą moc:

- § 17—20 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 lutego 1962 r. w sprawie zaliczek na podatki (Dz. U. z 1962 r. Nr 15, poz. 66 i z 1968 r. Nr 40, poz. 284),
- § 3—5, 13—15, 35—44 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 1963 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 12, poz. 67, z 1968 r. Nr 46, poz. 337, z 1971 r. Nr 34, poz. 301 i z 1972 r. Nr 54, poz. 359),
- rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 lipca 1965 r. w sprawie poboru opłaty uzdrowiskowej (Dz. U. Nr 34, poz. 220),
- zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 stycznia 1951 r. o obowiązku ustanawiania i zgłaszania organom finansowym przez władze i urzędy państwowe oraz podmioty gospodarki uspołecznionej osób działających w ich imieniu i odpowiedzialnych za prawidłowy pobór w drodze inkasa podatku od lokali oraz za terminowe wpłacanie pobranego podatku na rachunek właściwego organu finansowego (Monitor Polski Nr A-5, poz. 66),
- zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 listopada 1972 r. w sprawie wymiaru i poboru podatku od lokali w budynkach pozostających w zarządzie lub administracji niektórych jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 57, poz. 306).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

113

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 kwietnia 1976 r.

w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Umowie o ratowaniu kosmonautów, powrocie kosmonautów i zwrocie obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 22 kwietnia 1968 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z artykułem 7 ustęp 2 Umowy o ratowaniu kosmonautów, powrocie kosmonautów i zwrocie obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 22 kwietnia 1968 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 15, poz. 110), następujące państwa złożyły Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej umowy w niżej podanych datach:

	Londyn	Waszyngton
Republika Federalna Niemiec		17.II.1972 r.
Pakistan		18.X.1973 r.
Kanada	20.II.1975 r.	20.II.1975 r.
Grecja	7.VII.1975 r.	

Zgodnie z artykułem 7 ustęp 4 tej umowy weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw w dniu złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*